

Filà Marrakesch

CRÒNICA DE LA FESTA 2008

Enguany que en principi pareixia de trànsit, o mes be de preparatius per a les celebracions que s'acosten d'Alferes i Capità, amb l'excepcionalitat de poder celebrar el Centenari dels nostres primers càrrecs; s'ha convertit en una pàgina de gloria més en la Història dels Marrakesch, perquè la Festa i amb ella la seua Crònica s'inicien amb el calendari i la celebració de la Cavalcada de Reis.

Comencem per tant el relat en el mes de gener, i concretament el dia 5, en que tots els participants en la Cavalcada anem arribant al llarg del matí a la Filà, per a anar veient el lloc que ens correspondrà en la mateixa. En el dinar els nervis i l'emoció pròpia de l'acte es reflectixen en els rostres. És innegable que estem davant de la Festa que més ens marca als alcoians, perquè des de ben xicotets, en etapes diferents, vivim les emocions que és capaç de generar-nos. Als plors de la infància, els succeïx l'orgull de sentir-se "majors", " ja sabem que els Reis són els pares, però no hem de desvelar-ho als més xicotets", després arriba el moment de ser pares i disfrutar a través dels nostres fills de la il·lusió dels Reis, i mes endavant viure-la a través dels nets.

Una tradició que sens dubte és el major tresor de la cultura alcoiana, i en esta ocasió els Marrakesch hem sigut distingits per l'Ajuntament, per a representar el Rei Baltasar en la 123 Cavalcada de Reis.

El Rei Baltasar serà representat per Gabriel Juan Botella, el nostre Cop, i el seu Patge, serà Fernando Mira Mira; ambdós anomenats en l'Assemblea extraordinària que a este efecte es va realitzar, i en la que després d'obrir llista per a completar els participants en la Cavalcada, es va procedir per sorteig a l'elecció dels dits càrrecs.

En l'ambient es palpa la satisfacció que els marrakesch sentim per poder portar novament als carrers d'Alcoi la màgia d'esta nit única. Estem lligats a la Cavalcada des dels seus inicis i hem estat present en les celebracions del cinquantenari i centenari, tal com ha quedat reflectit en la Revista de Festes deenguany.

En l' Institut Pare Vitòria estan els nostres companys Gabi i Fernando, que s'unixen a nosaltres. Les ovacions dels marrakesch reben a Gabi, que a lloms del seu camell no pot ni vol dissimular la felicitat que sent.

El cel va perdent els seus colors, el crepuscle vespertí deixa pas, i la nit marca l'eixida. Els carrers estan a rebentar de públic, el temps acompanya i tot es conjura per a l'explosió d'emocions en què es convertiran els carrers. Des d'abans d'iniciar-se la Cavalcada, el Rei Baltasar ja té el camell ple de xiquets, i així serà durant tot el recorregut, corresponent-los amb un afectuós bes i unes paraules que il·luminen els xicotets rostres.

Cada xiquet una petició, encara que alguns es queden sense paraules i un altre, mes decidit, li arriba a donar les "gràcies per haver tornat".

El miracle dels "xiquets voladors" es repetix de nou, i alçats pels ajudants del Rei van i vénen els menuts que els pares ens confien per a aconseguir arribar a Baltasar. Alguns amb els renyons a l'aire i els bolquers que es deixen veure. Somriures, plors, caretes ennegrides, i en tots la innocent mirada amb l'esperança de veure complits el seus somnis.

L'Adoració en la Plaça dona el toc de solemnitat a l'acte, però si se'm permet, l'autèntica adoració és la que anualment el poble d'Alcoi rendix als seus monarques.

Al finalitzar en la Rosaleda, abraços de complicitat i en tots els rostres la satisfacció de reviure la màgica nit de Reis, però està vegada com a protagonistes i representants dels Marrakesch, posant la fantasia al servici de la il·lusió, inundant els carrers alcoians de felicitat. El sopar en la filà posarà fi a esta especial jornada, que hem sabut disfrutar com cal.

Deixem gener i en un parell de mesos, el 23 de març, ens trobem amb el Diumenge de Glòria, que cridant a les portes demana pas a la Festa.

Conforme s'acostem a la filà, ens anem creuant amb els més matiners que tornen de la processó dels Xiulitets. A poc a poc la filà es va omplint, Jordi Gilabert García, que serà l'encarregat de representar als Marrakesch en la Gloria oficial i Juan Tomás Lloret Reig, en la del Preventori, estan amb els nervis a flor de pell i mostrant un ampli somriure, com presagiant els feliços moments que els oferirà la jornada.

Després del esmorzar, acompanyen els Glorieros a l'Ajuntament. Ja en la Plaça, Jordi i el sergent un poc distrets amb la xarrada es situen darrere de la Banda, advertint-ho el Primer Tro qui valent-se de la tecnologia, crida al telèfon mòbil de Julián i els diu que passen davant.

Tot el bàndol moro preparat, i comencen a sonar les notes de "La canción del Harem", inspirat pasdoble que componguera D. Camilo Pérez Laporta en 1907. Emocionats, els Gloriers, avancen entre els forts aplaudiments, que el públic els rendix.

Al finalitzar l'acte, es retroben ambdós Glorieros en l'Ajuntament, i entre abraços, apretons de mans i felicitacions no són capaços de trobar paraules per a descriure els moments viscuts. Confessen que es senten com si hagueren pres la comunió. Els arreplegem amb la banda i enfilem Sant Nicolau camí a la filà.

La sorpresa vendrà quan en el carrer La Cordeta, no sabem ben be que està caient, però es tracta de volves de neu. Inspirats per l'ambient, la banda de Gaianes interpreta una cançó de Nadal, més pròpia del moment. Haurem de començar a prendre'ns seriosament això del canvi climàtic, perquè vam tindre una Cavalcada primaveral i una Glòria d'hivern.

Bromes a banda, es va convertir en una jornada inoblidable, sobre tot per a Jordi i Juan Tomás, que es van sentir en la glòria en este dia de Glòria.

A la nit són els xiquets els que prenen el carrer en l'Entradeta del Berenar, acte que cada any compta amb més participació.

El calendari d'entradetes s'avança, el dia 3 tenim l'Entradeta a Escot i l'11 l'Oficial, ambdós per Sant Nicolau i acompanyats per la Societat Musical "La Pau" de Beneixama, que té l'oportunitat de brindar-nos el seu bon fer musical.

El diumenge 6 d'abril té lloc la Glòria Infantil, representant-nos molt dignament, Alberto López Gómez. Un any més el nostre planter deixa alt el pavelló, la torxa va passant de generació a generació, i els marrakesch ja celebrem el 106 aniversari amb la continuïtat garantida.

Un mes d'entradetes fa més llarga l'espera, encara que sense donar-nos compte ja ens trobem en la plaça d'Espanya entonant l'himne, i moments després reunits en la filà. L'alegria del retrobament en els amics; s'entrecreuen les salutacions i els desitjos que un any més Sant Jordi, ens permeta celebrar-li les seues festes amb la màxima felicitat.

A penes unes hores d'entreson i el carrer ens rep en freda i negra nit, la Diana estrena recorregut, i com totes les novetats desperta expectació.

Quan ens correspon l'eixida, podem fer-ho sols en la plaça, perquè els cristians encara no han entrat, el que ens permet poder percebre l'elegància de la banda en la interpretació de "*Krouger*", pasdoble de Camilo Pérez Laporta de 1900, que sens dubte haurà acompanyat a la nostra, també centenària filà, en moltes dianes.

La responsabilitat com a Cap recau en Jose Antonio Calatayud Marín, "Xarli" per a tots, el qual no pot dissimular el nerviosisme, però es mostra segur, coneix el pasdoble i, des dels primers compassos, va marcant el pas als seus, per a just en el moment adequat ordenar alçar les espingardes i iniciar el camí. Una forta salva d'aplaudiment omplin la plaça en reconeixement a l'excel·lent arrancada. El públic porta assentat des de molt enjorn i sap distingir un bon cap.

El nou recorregut, carrer Major, Sant Miquel, Verge Maria, del Carme i Sant Blai, es mostra gelat, ja no sols per l'airet que ens refresca, sinó per l'absència de públic, que fins i tot es fa notar en el gir davant del Casal, on no hi ha cap mandatari que reba a les filaes, tan sols el directiu de Junta que li correspon el control d'este punt.

En l'avinguda del País Valencià, pren la gumia Gonzalo Vicens Abad, qui guiarà la diana als acords de "*Remigiet*", de Julio Laporta Hellin.

Alejandro Satorre Payá, com a Cap, i els dianeros de relleu es troben preparats en el Partidor. Les notes del pasdoble "*Ateneo Musical*" els acompanyarà en la seua baixada, i Miguel Llorens Payá s'alternarà com a Cap.

Després del dinar en la filà anem pujant al Partidor per a prendre part en l'entrada, encara que enguany l'espera serà llarga, perquè l'eixida està prevista per a les 19,40 hores.

El carreró de Sant Vicent es va omplint d'escuadreros marrakesch que esperen el torn per a maquillar-se. Mentres en la carretera del Molinar, Julián va repartint les armes i estendards a la resta de Filà.

L'entrada marrakesch es va muntant en la part alta de Sant Vicent i va avançant fins al balconet, la banda de Beneixama acompanya al ritme de timbals i la Xafigá prepara les xirimites. Al senyal de l'Associació, els acords de "*Xavier el Coixo*" prenen el Partidor, i Manolo Borrás Sempere ens regala amb una preciosa arrancà, que és aplaudida pel públic. El cel a penes es pot veure entre l'eixam de balcons, des d'on ens inunden de confeti i fervoroses ovacions.

Una vegada més el nostre disseny és capaç de conquerir el públic, encara que cal lamentar que un parell d'escuadreros preferisquen eixir sense barba, anteposant la seua voluntat i trencant la unitat estètica de l'esquadra, a més que un d'ells es permeta l'ús de calcetins fins al genoll en compte del nostre leotardo reglamentari, fet que és detectat per part del públic en l'arrancà i el recrimina recordant-li que estem a Alcoi. Tal vegada la seua egolatria els fa pensar que estan per damunt de la filà

Afortunadament són actuacions aïllades que no son percebudes per la majoria d'espectadors, però que desprestigien a qui les fa, davant de la resta de festers de la filà.

Els marrakesch baixem Sant Nicolauet i al capdavant, portant el Guió sobre camell, Miguel Llorens Payá, el qual serà el nostre Alferes del 2009.

Gabriel Juan Botella rep el xafarot de mans de Manolo, disfruta i fa disfrutar, arrancant els aplaudiments que se li brinden des de les cadires i els abarrotats balcons de Sant Nicolau.

Darrere del castell es realitza el relleu d'esquadra i seran Ismael Orts Candela i Vicente Juan Verdú qui la comanden la resta del recorregut. Continuant recollint els aplaudiments, sent els més enfervorits els que un grup de "rotaris" vinguts de totes parts, li dedica a Vicente Juan des de la tribuna del Parterre.

Cal destacar que un any mes va consolidant-se l'esquadra infantil, que permet la participació entusiasmada del xiquets i li dona un toc simpàtic, afegint en esta ocasió la presència del cap batedor muntant un poni.

L'entrada marrakesch gaudix de molt bon cartell entre el públic local i qui ens visita, sent reconeguda la esplèndida estètica en les televisions, que cada vegada en nombre més gran es dediquen a retransmetre les Entrades. De nou els marrakesch hem conquistat els carrers al nostre pas, la pròxima entrada serà en any d'Alferes, amb l'ostentació i pompa que el càrrec i l'ocasió del Centenari de la dita celebració requerirà.

S'inicia el dia del patró amb la segona Diana, des de la Font Redóna, i si bé cal destacar la cada vegada major presència infantil, és obligat reconèixer que els adults sempre són els incondicionals de l'acte, malgrat que es van patint baixes que minven la ja de per si escassa participació.

Al migdia en els Salesians poca presència. L'església pareixia buida, encara que també fóra degut al fet que els Alcodianos que compartixen l'acte amb nosaltres, enguany per raó de la Capitania estaran en santa Maria.

Com ve sent tradicional en este dia, la filà presenta un ple absolut a l'hora del dinar. En un ambient familiar i festiu vam poder disfrutar d'una estona agradable, al finalitzar la qual el Primer Tro va tindre paraules de felicitació per a tots per l'excel·lent Entrada i va aprofitar per a felicitar Jordi Sancho que celebrava a més de l'onomàstica, el seu quaranta aniversari.

A poc a poc ens anem alçant de taula i superant l'ensopiment propi de la sobretaula, arrepleguem capot i turbant i ens dirigim a la Placeta del Carbó per a prendre part en la Processó General, que igual que tots els anys compta amb els habituals, afegint-se alguns que coneixedor de les seues obligacions acudixen quan els correspon per haver fet càrrec. Cal mencionar l'actuació de Toni Candela portador del Guió, que va haver de fer-ho a pols per falta de talí, al igual que pel matí, Gonzalo Vicens en la Processó de la Relíquia.

El dia del Trons els més guerrers es reunixen en la filà per, a després de donar compte del corresponent esmorzar, participar en l'Alardo del matí, que encara que no sent nombrós, era suficient per a representar-nos o bé ja ens estem acostumant a una baixa participació en els actes, excepció feta de l'Entrada a la què acudix la totalitat de festers.

El dinar suposa el merescut descans del guerrer, acompanyant-nos la Banda en l'últim acte fester que compartirem, per la qual cosa al finalitzar la mateixa músics i festers ens vam despedir fins al Mig Any, i els vam felicitar per la magnífica actuació que estan tenint.

A la vesprada pareixia que el pacifisme havia fet estralls en les files marrakesch, però a última hora vam aconseguir tindre una digna representació en l'Alardo, encara que per molt interès que li posem, el marcador continua sent favorable als cristians.

L'Aparició de Sant Jordi posa fi al programa oficial i a les Festes, però per a nosaltres marcava l'inici de l'any d'Alferes, per la qual cosa es va organitzar un sopar de "plantaillo" en el carrer La Cordeta amb xaranga, i a les 12 amb l'interpretació de la marxa "Any d'alferes" vam iniciar una entradeta informal pel carrer Sant Nicolau fins a la Plaça, on sense haver-ho preparat ens va rebre l'Alferes Abencerratge i els seus cavallers que van felicitar Miguel Llorens.

Uns moments desenfadats, i si se'm permet àcrates, tan propi dels soparets, que ens van servir per a posar el punt final a les Festes 2008 i entrar en este nou any amb l'alegria, humor i camaraderia tan necessaris per a portar avant el projecte d'Alferes i Centenari del càrrec.

Fins ací el que ha donat de si tot un any de convivència festera. Per descomptat que açò es tan sols una petita mostra, en la nostra memòria particular quedaran totes aquelles anècdotes viscudes amb els amics en estos dies.

Els marrakesch tanquem amb orgull la Crònica d'un any que ha sigut especial, com així ha estat la nostra participació acompanyant el Rei Baltasar, transmissors d'una màgica il·lusió que captiva el cor i il·lumina els rostres dels més xicotets.

Sense a penes donar-nos treva ja estem immersos en els preparatius de l'any d'alferes, muscle amb muscle, i fent causa comuna hem d'avançar com Filà, aportant a Alcoi i a la Festa el que esperen dels Marrakesch.

Visca els Marrakesch, Visca l'Alferes i Visca Sant Jordi !!

Alcoi, Maig del 2008

Alfredo Llorens Largo
Cronista de la Filà Marrakesch